

»Efter det nu foreliggende forslag er retsvirkningen, at forbud og påbud kun kan meddeles, såfremt forureningen går væsentligt ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsen. Ved bedømmelsen af, om påbud eller forbud kan meddeles over for godkendte virksomheder, må der derefter i første række lægges vægt på, om forureningen er væsentlig. Ved bedømmelsen heraf må man tage udgangspunkt i de samme overvejelser, som er anført ovenfor med hensyn til virksomheder, som ikke var godkendt. Der er imidlertid i bestemmelsen i stk. 4 fastsat den yderligere betingelse, at forureningen skal gå væsentligt ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsen. Bedømmelsen heraf må dels hvile på en vurdering af forureningen, dels på en vurdering af de oplysninger, som har været til rådighed, og som er blevet tillagt vægt i forbindelse med godkendelses-sagens behandling. Bestemmelsen vil eksempelvis kunne bringes i anvendelse over for en virksomhed, som inden for de vilkår, som er fastsat i godkendelsen, udleder stoffer, som efter senere tilkommende forskningsresultater må betegnes som farlige, jfr. lovens kapitel 1. Derimod vil en teknisk-videnskabelig udvikling af nye rensningsformer eller produktionsprocesser ikke i sig selv kunne danne grundlag for indskriden over for en virksomhed, som i øvrigt overholder de fastsatte vilkår med hensyn til udledningernes art og mængde m.v. Endvidere bør der tages et rimeligt hensyn til forholdet mellem omkostningerne ved de påbudte foranstaltninger og foranstaltningernes forureningsbegrænsende betydning.«

Der er således tale om en undtagelsesregel, og der har miljøstyrelsen bekendt kun været meddelt ganske få påbud med henvisning til § 44, stk. 1, jfr. stk. 4.

Spørgsmål:

Som et svar på spørgsmål 35 under L 26 i folketingssamlingen 1977-78 oplyste ministeren, at en sag i miljøstyrelsen som alt overvejende hovedregel afgøres på mindre end 3 måneder.

I den anledning bedes ministeren oplyse, om denne 3 måneders grænse gælder samtlige kontorer under miljøstyrelsen, eller om sagsbehandlingstiden varierer fra kontor til kontor, og i givet fald hvordan og hvorfor.

Ministeren bedes endvidere oplyse, hvor stor en procentdel af miljøstyrelsens sager der afgøres på længere tid end de 3 måneder, bilagt en opstilling, der dokumenterer denne oplysning.

Svar:

Jeg har forelagt udvalgets spørgsmål for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henvise til:

»Sagsbehandlingstiden varierer naturligvis fra sagsgruppe til sagsgruppe, alt efter hvor komplicerede sagerne er, og alt efter om der i en given periode fremkommer et stort antal konkrete sager. Miljøstyrelsen ser det som sin opgave at ekspedere sagerne hurtigst muligt, men i styrelsens sagsområde indgår en lang række komplicerede sager. Blandt de omstændigheder, som kan bevirke en noget længere sagsbehandlingstid, kan således nævnes følgende:

- 1) at en sag, der har været behandlet i l. instans ved en kommune eller amtskommune, ikke er tilstrækkeligt oplyst, således at der må indhentes yderligere oplysninger fra den pågældende myndighed;
- 2) at sagen fra virksomhedens eller klagerens side ikke er tilstrækkeligt oplyst, således at der må indhentes yderligere oplysninger fra disse;
- 3) at sagen er miljøteknisk meget kompliceret, således at det er vanskeligt at få tilvejebragt de nødvendige tekniske oplysninger;
- 4) at miljøstyrelsen må foretage specielle undersøgelser eller lignende med henblik på at tilvejebringe det nødvendige grundlag for en vurdering af sagen.

Miljøstyrelsen har fra tid til anden foretaget summariske opgørelser over ekspeditionstiden for udvalgte sagsgrupper. Sådanne opgørelser giver imidlertid ikke en entydig forklaring på variationerne i sagsbehandlingstiden.

Miljøstyrelsens kontrol med ekspeditionstiden foretages i overensstemmelse med § 5 i statsministeriets bekendtgørelse nr. 9 af 11. januar 1951 og statsministeriets cirkulæreskrivelse af 11. september 1978. Hver måned udskrives en liste over sager, der er i restance. Listen omfatter sager, hvori er indgået skrivelser, som ikke er besvarede i den måned, hvor de er indgået, eller den følgende.